

31 december 2022

Reisverslag natuurreis naar Mongolië 2022: sneeuwluipaard en pallaskat, een unieke combinatie.

Auteur: Karl Van Ginderdeuren

Over de reis

Reis	Natuurreis en zoogdierenreis naar Mongolië
Wanneer	September 2022
Aantal reizigers	7
Reisbegeleider	 Karl Van Ginderdeuren <i>Ervaren natuurfotograaf en -gids met ruime ecologische kennis</i>

Waarnemingen

- ✓ 14 pallaskatten
- ✓ 3 sneeuwluipaarden
- ✓ Saiga antilopes
- ✓ en tientallen tot de verbeelding sprekende Siberische trekvogelsoorten!

Karl Van Ginderdeuren nam zeven enthousiaste deelnemers mee op sleeptouw naar Mongolië om er het sneeuwluipaard en de pallaskat te zoeken en er tegelijkertijd de magie van de herfstvogeltrek te beleven. Onmogelijk om deze twee mysterieuze katachtigen te vinden, denk je? Karl beschrijft hieronder hoe STARLING dit aanpakt.

Hustai Nationaal Park

In het Hustai Nationaal Park zien we de przewalskipaarden grazen (takhi in het Mongools en nog het enige wilde paard ter wereld) en enkele Siberische marmotten opduiken. Aangezien we midden in de hertenbrunst zitten, hebben we trouwens het geluk om getuige te zijn van de machtige, luidburlende Kaukasusherten. Altijd indrukwekkend zo'n oerdegelijke roep van de natuur.

We gaan er 100 % voor!

In de oostelijke steppen ontmoeten we Ogi, onze plaatselijke gids en absolute kenner van de pallaskat. We spreken af dat we telkens tegen zonsondergang en -opgang op zoek gaan naar deze katachtige en de rest van de dag vogels kijken. September is immers de uitgelezen migratiemaand voor veel Siberische zangvogels.

We kunnen dit alleen maar beamen want we zijn getuige van een indrukwekkende migratie. We zien onder andere de pallasboszanger, de taigavliegendvanger en een kanjer voor ornithologen: de roodkeelnachtegaal, waarvan we er zelfs tientallen kunnen spotten.

Dat steppedieren zich nergens kunnen verstoppen en dus volledig moeten vertrouwen op hun camouflage, wordt keurig door de

oehoe geïllustreerd. We zijn gewaarschuwd voor de pallaskat, dit wordt een moeilijke...

Maar moeilijk kan ook... en alsof eentje niet genoeg is, lukt het ons om maar liefst veertien (!) verschillende pallaskatten waar te nemen en er dan ook nog eens topbeelden van te maken. Euforie alom!

't Is gebeurd!

In het Altaj gebergte verblijven we in een yourtenkamp, strategisch opgezet aan de voet van dit gebergte. Hier zijn we zeer verheugd als we de beruchte Mongoolse steppegaai spotten.

De valleien tussen de bergketens zijn bijna woestijn en trekken droogteminnende soorten aan. We zien onder andere het steppehoentje en de ijsvors.

Een andere geëerde, maar jammer genoeg ernstig bedreigde soort voor deze reis, is de ultra-zeldzame saiga-antilope. Deze antilopes mogen dan wel enorm schuw zijn, we hebben ze toch mooi kunnen waarnemen.

Maar de absolute doelsoort hier is uiteraard het sneeuwluipaard. Er leven er hier een zeven à acht van, maar zolang ze zich niet verplaatsen, zijn ze vanwege hun uitstekende camouflage, zo goed als onvindbaar. We hopen dat de herders die al zeven dagen lang de bergketens aan het scannen zijn om voor ons het sneeuwluipaard te lokaliseren, ons bij deze ongelooflijk moeilijke opdracht kunnen helpen.

Als plots een superluide schreeuw van opgetogenheid door de bergen galmt, weten we dat dit maar één ding kan betekenen. Door de walkietalkies horen we dat er niet één maar drie sneeuwluipaarden gevonden zijn!

De stress slaat toe bij ieder van ons want we willen ze ook zien natuurlijk. De meest ervaren herder in ons team geeft ons de tip om in de schaduwrijke delen te zoeken.

't Is gebeurd! Ineens kijken we vol adrenaline naar een vrouwelijk sneeuwluipaard met twee welpen die we tien uur lang kunnen volgen! Daar moeten we even van bekomen. Zelfs superlatieven kunnen onvoldoende beschrijven hoe we dit hebben beleefd.

